

॥ श्री कल्याणपार्श्वनाथाय नमः ॥

अभिषेक-सुवर्णभाषा

— संश्लेषक —

मुनिश्री लक्ष्मीसागर७.

જિન-સ્તુતિ.

(શાદ્દલવિકીડિત)

શોભે શાન્ત પવિત્ર દિવ્ય સુખદા, આનંદ
કારી સદા; સંસ્કારી પ્રતિમા જિનેશ્વર તણી
લબ્યે તણી મોક્ષદા; ભાવે ઉત્તમ અર્પતી
હૃદયમાં, શાન્તિ ઉરે સ્થાપતી; વંદુ પ્રેમ
ધરી જિનેશ્વરપદે, હૈયા તણા ભાવથી. ૧

(દ્રુતવિકાંગિત)

વિમલ જ્ઞાનસુધાકરના સમા
પરમ શીતલ અંતર ઠારતા;
ભવિજને સુખ, શાન્તિ, વસાવતા
પદ જિનેશ્વરના શુભ મોક્ષદા. ૨

॥ श्री कल्याण पार्श्वनाथाय नमः ॥

अनित-स्तवनभाषा.

— संयोजक —

मुनिश्री लक्ष्मीसागरजी भंडारजी.

संवत् १९९८

सते १९४२

प्रत ५००

प्रकाशकः—

श्री बुद्धिसागरसूरि जैन ज्ञानमंदिर.
विजयपुर. (वि. गुजरात.)

मुद्रकः—

पटेल अंभाराम सांकर्जन्यंद.

मुद्रणस्थानः—

पटेल प्रिन्टींग प्रेस.
विसनगर.

અર્પણ.

શાસ્ત્રવિશારદ જૈનાચાર્ય પ્રસિદ્ધવક્ત્રા
શ્રીમદ અજિતસાગર સૂરીશ્વરજીના
ચરણ કમલે

પરમ પૂજ્ય ગુરુદેવ !

આપે મહદ્ ઉપકાર કરી મને શુભ ચારિત્ર
અર્પી સન્માર્ગગામી બનાવ્યો છે તેની સ્મૃતિરૂપ
આ લઘુ પુસ્તિકા આપના પવિત્ર ચરણ-કમળે
ધરી કૃતાર્થ થાઉં છું.

આપનો નમ્ર અંતેવાસી,
બુનિ લક્ષ્મીસાગર.

(૪)

ચારિત્રશાળી સૂરિવરને.

(રાગ- સાવનકે નખરે હૃંપ)

મુજ મનેડું આહે છે આ....હા....
આ....હા.... સૂરિચારિત્રશાળીને. લ....લ....
લ....લ....લા. ગુરૂ અનિત સૂરીશ્વરને.
મુજ. ॥ ૧ ॥ હા....આ....હા. ગુરૂ પ્રેમે
પૂજતા, સાહિત્ય ઉદ્યાને. લ....લ....લ....
લ....લા. જિન ભક્તિ ભાવીને. મુજ. ॥ ૨ ॥
ગુરૂ કાવ્યામૃત પાતા, સમતામાં રમતા.
લ..લ..લ..લ..લા. ઉર-આલય આવીને.
મુજ. ॥ ૩ ॥ વાણી રસશાળી, ઘણી ગાજે
ગગને. લ..લ..લ..લ..લા. વિશ્વમાં વહાવીને.
મુજ. ॥ ૪ ॥ ઓ ! દિવ્ય અનિત સૂરિ
કરશે. આ ભવપાર. લ...લ..લ...લ..લા.
ધન્ય માનું છું મુજ અવતાર. મુજ. ॥ ૫ ॥

(૫)

લક્ષ્મીસાગર ગુરૂજનાં ગુણ ગણ ગાવાને.
લ..લ..લ..લ..લા. તુજ રૂપમાં સમાવાને.
મુજ. ॥ ૬ ॥ આશ્વિન ત્રીજ દીને, આપ
ગુણ ગાન ગાયે. લ...લ...લ...લ...લા. ગુરૂ
જયંતિ ઉજવાયે. મુજ. ॥ ૭ ॥

નિવેદન.

આ લઘુ પુસ્તિકા એ મુનિ શ્રી લક્ષ્મી સાગરજીનો પ્રથમજ પ્રયત્ન છે. એટલે ક્ષતિઓ હોવાનો સંભવ છે. પરંતુ ગુરુપ્રેમ અને વડીલ ગુરુ બંધુ પ્રત્યેનો આદરભાવ રજુ કરી પુસ્તિકા પ્રગટ કરવાનો પ્રયાસ આદરપાત્ર છે. સાહિત્ય રસિક, પ્રસિદ્ધવક્તા, મુનિરાજશ્રી હેમેન્દ્રસાગરજીના પવિત્ર સહવાસથી તેમના હૃદયમાં પણ સાહિત્યનાં ઝરણો ફૂટે એ સ્વાભાવિકજ છે. સત્સંગતું પરિણામ પણ શુભ જ નિવડે એ સ્પષ્ટ છે. સાહિત્યપ્રેમી કવિસ્તન શ્રીમાન મુનિરાજ હેમેન્દ્ર સાગરજીએ પોતાની શીતળ છાયામાં રાખી મુનિશ્રી લક્ષ્મીસાગરજીને ભાવના-અમૃતનાં સિંચન સીંચ્યાં છે. એટલે કવચિત્ કવચિત્ તેમનાં સ્તવનોમાં પ્રસંશાપાત્ર લીટીઓ યોગ્ય છે, તે વાંચકો પુસ્તિકા વાંચી સમજી શેશે. ભવિષ્યમાં મુનિશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી વધારે સુંદર સ્તવનો

(૭)

આપી જૈન ધર્મ સેવા અન્નવશે એમ આશા છે. ચાલુ સમયને અનુસરી રાગો યોગ્યતા છે તેથી સારો લાભ લેવાશે એમ ખાત્રી છે. જૈન સમાજમાં નૂતન રાગની ઘણી ચોપડીઓ બહાર પડે છે તેમાં આ નમુનારૂપ છે. આ પુસ્તકને છપાવવા મદદરૂપ નીચેના ગૃહસ્થો છે.

- ૩. ૪૦૭ શેઠ મંગળદાસ વૃન્દલાલ પરીખ
- ૩. ૧૦૭ શા. હીરાલાલ પોપટલાલ પેથાપુરવાળા
- ૩. ૧૦૭ શેઠ ગોકળભાઈ દોલતરામ.
- ૩. ૫૫ શા. સોમચંદ ચુનીલાલ.
- ૩. ૫૫ શા. કેશવલાલ લલ્લુભાઈ ભાલકવાલા.

ઉપરોક્ત સદ્ગૃહસ્થોએ પ્રભુ ભક્તિમાં મદદ કરી છે માટે ધન્યવાદ સાથે આભાર માનવામાં આવે છે.

શરદ પૂર્ણિમા
સંવત ૧૯૯૮
સારસા.
વાયા આણંદ

} લી૦ સેવક,
રમણલાલ સોમચંદ શાહ.

ભાવદર્શન.

શુભે યથાશક્તિર્યતનીયમ્ ।

જિનેશ્વર પ્રભુ તરફ પૂજ્યભાવ રજી કરવા સર્વ કોઈને હકક છે. કારણકે એ શુભ ધર્મ ભાવના છે. એ ધર્મ-લાગણીને વશ થઈ જે સ્કુરણ અંતરમાં થયું છે તે જેવીને તેવી સ્થિતિમાં રજી કર્યું છે. તેમાં અવશ્ય ભૂલો થઈ હશે તે માટે ઉદાર મહાનુભાવો ઉદાર વૃત્તિ જ સેવશે એમ આશા રાખું છું.

આ પુસ્તિકાનાં પ્રુફ સુધારવામાં મારા પૂજ્ય વડીલ ગુરુઅંધુ પ્રસિદ્ધવક્તા, સાહિત્યપ્રેમી, કવિરત્ન શ્રીમાન મુનિરાજ શ્રી હેમેન્દ્રસાગરજીએ ઘણી મદદ કરી છે તે માટે હું તેમને!

(૯)

અત્યંત ઋણી છું એ સિવાય મારા સ્તવનોને
ક્ષતિઓ સુધારી કંઈક અંશે સારી કોટિનાં કરી
આપવા બદલ તેમના ઉપકારનો બદલો વાળવા
હું સમર્થ નથી. સર્વથી ઉત્તમ વાત તો એ છે કે
તેમના સરલ અને સંસ્કારી સ્વભાવની સચોટ
અસર મારા હૃદય પર પડી છે અને એમની
સાચી આશિષના પરિણામ રૂપ આ પ્રાસાદિક
રચના સર્વની સમક્ષ મુકવા હું શક્તિમાન થયો
છું. આ લઘુ પુસ્તિકાનો સર્વ ભવિષ્યનો સદુપ-
યોગ કરો એવી શુભ ભાવના સાથે વિરમું છું.

દીપોત્સવી
સંવત ૧૯૯૮
મંડીનો ખાંચો,
વિસનગર.

મુનિ લક્ષ્મીસાગર.

(૧૦)

ગુરૂ-લક્ષિ.

(રાગ- આતો લાખેણી લગ્ન કહેવાય)

આજ આનંદ ઉરમાં છવાય, શોભે
 શાસનમાં, મુજ લક્ષિ કૃતારથ થાય, શોભે
 શાસનમાં, લબ્ય હેમેન્દ્રસાગરજીની વાણી
 પરખી, મારું હૈયું રહ્યું સદા હરખી હરખી,
 ધન્ય જીવન એજ ગણાય-શોભે શાસનમાં.
 લક્ષ્મીસાગરજીને જોઈ દુઃખો ટળ્યાં, મારા
 મનડાના લાવો તે આજે કળ્યા, દુઃખ
 દારિદ્ર એમ દૂર થાય-શોભે શાસનમાં.
 હર્ષસાગરજીની શુભ વૃત્તિ જોઈ, મારી
 માયાનું બંધન સર્વ ખોઈ, એથી અનુપમ
 જીવન જીવાય-શોભે શાસનમાં. મુનિ ત્રણે
 પધારીને પાવન કીધાં, વિસનગરવાસીને
 દર્શન દીધાં, એવા સંતો સુશાન્ત સુહાય-

(११)

शोले शासनमां. आवी अडाणुं सावे योभायु
रही. ज्ञान ध्याने अने शुभ वृत्ति हर्ष,
स्नेहे कान्ति गुरु गुणु गाय-शोले शासनमां.

संवत १९९८ }
विसनगर. } कान्तीलाल जमनादास
भणुीआर.

नूतन स्तवन-संग्रह.

रचयिता:—

काव्य-विदासी कविरत्न प्रसिद्ध वक्ता

विद्वान् मुनिराज

श्रीमान् हेमचन्द्रसागरजी महाराज

काव्यरसना दरेक रसथी भरपूर सुंदर
स्तवनोना अपूर्व संग्रह. गुण नकल सिलके छे

किंमत ८ आना

श्रीमद् बुद्धिसागर सूरि जैन ज्ञानमंदिर

विष्णुपुर. (वि. गुजरात.)

અનિત-સ્તવનમાળા.

વિમળાચળતીર્થ વંદન સ્તવન.

(રાગ-ખૂને જગરકો પીતી)

વિમલાચલથી મન મોહું રે, મને
ગમે ન ખીજે કયાંય; મનમોહનમાં સુખ
નેહું રે, મુજ આતમ સુખની છાંય-ટેક.
સમરૂં સિદ્ધાચલ સ્વામી, લળી લળી વન્ડ
ગુણુરામી; મુજ જીવન અંતર જામી રે,
અનુભવથી અનુભવાય. વિ. ॥ ૧ ॥ મન
મોહન લાગ્યા મીઠા, આદિશ્વર નયણે દીઠા;
હવે રહ્યા ન લખવા ચિઠ્ઠા રે, મન મસ્તિ-
થી મકલાય. વિ. ॥ ૨ ॥ સિધ્યા તુજ પ્રેમે

(૨)

અનંતા, વળી સિદ્ધશે ભવિજન સંતા;
 થયા સિદ્ધ બુદ્ધ ભગવંતા રે, જ્ઞાનીઓ
 તુજને ગાય. વિ. ॥ ૩ ॥ તુજ સાથે
 લગની લાગી, મુજ ભવની ભાવટ ભાગી;
 મુજ અંતર ચેતના જાગી રે, મુજ મનડું
 તુજને રહાય. વિ. ॥ ૪ ॥ આનંદજ્ઞાને
 ઉલ્લાસીયો, મુજ હૃદય કમલમાં વસીયો;
 શ્રદ્ધા પ્રીતિએ વિકસિયો રે, ઘટ સુખ
 સાગર ઉભરાય. વિ. ॥ ૫ ॥ તુજ શરણે
 નિર્ભય થઈયો, આતમ જીવન ગહ ગહીયો;
 મરજીવો થઈ તુજ લહીયો રે, તું આપો
 આપ સુહાય. વિ. ॥ ૬ ॥ વિમલાચલ વાસી
 ંહાલા, મુજ સુણુશો કાલાવાલા; બુદ્ધિ-
 સાગર ઘટ ભાજ્યા રે, નિત્ય રહેશો હૈડા
 માંય વિ. ॥ ૭ ॥

(૩)

મહાવીર સ્તવન.

(પ્રભુ મહાવીર દેવભક્ત જૈન કર્તાવ્ય)

(રાગ-વિમલા નવ કરશે ઉચ્ચાટ.)

પ્રભુ મહાવીર જિનેશ્વર તુજ સેવા
ભક્તિ કરું રે, સમક્તિ ધારી વ્રત તપ
સંયમ ગુણને આદરું રે. પ્રભુ. ॥ ૧ ॥
જૈન ધર્મ જગમાં ફેલાવું, જૈન શાસ્ત્રમાં
શ્રદ્ધા લાવું; સુગુરુ જ્ઞાનિ મુનિ સંઘ સેવામાં
મરવું ખરું રે. પ્રભુ. ॥ ૨ ॥ સર્વ જીવોનાં
દુઃખ હઠાવું; યથા શક્તિ શુભ ભાવના
ભાવું; આતમ શુદ્ધિ કરવા સર્વ કષાયો
સંહરું રે. પ્રભુ. ॥ ૩ ॥ મિથ્યા અવિરતિ
યોગ કષાયો, આઠ કર્મનો જે સમુદાયો;
તેને જીતવા જૈન બનીને જગમાં સંચરું રે.
પ્રભુ. ॥ ૪ ॥ શક્તિયોથી શત્રુ જીતી, જૈન

(૪)

બનું એ શ્રદ્ધા પ્રીતિ; જિન પદ આતમમાં
 પ્રગટાવું, સાધ્ય એ દિલવરૂં રે પ્રભુ. ॥ ૫ ॥
 ભીતિ ખેદ ને દીનતા ત્યાગું, સુખ દુઃખમાં
 સમભાવે જાગું; શુભાશુભ કર્મોમાં—સમ
 ભાવે રહું નિશ્ચય કરું રે. પ્રભુ. ॥ ૬ ॥
 જૈન ધર્મ રક્ષાર્થે મરવું, વિધર્મી વૈરિનું
 હિત કરવું; પલપલ મોહ શયતાનના કંદે,
 ક્રમુ નહીં પ્રભુ સ્મરું રે. પ્રભુ. ॥ ૭ ॥ જૈન
 પણાની ક્રૂર બળવું, મોહ શયતાન મારી
 હઠાવું; બુદ્ધિસાગર આતમ મહાવીર
 શુદ્ધ દશા ધરું રે. પ્રભુ. ॥ ૮ ॥

(સ્તવન સંગ્રહમાંથી)

શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

(રાગ—ધનાશ્રી.)

ગુણમાં બન્યો ગુલતાન પ્રભુજી ત્હારા

(૫)

ગુણ્યમાં બન્યો ગુલતાન-ટેક. દેવ દયાળુ તવ
 દર્શનથી, પામ્યો શિવ સોપાન-પ્રભુજી
 ત્હારા. ॥ ૧ ॥ માયા મમતા દૂર નિ-
 વારી, ધરું ત્હમારું ધ્યાન. પ્રભુજી ત્હારા.
 ॥ ૨ ॥ મોહ મદિરા ત્યાગી ત્હમારે, શરણે
 આવ્યો સુલતાન. પ્રભુજી ત્હારા. ॥ ૩ ॥
 આપો અમોને અવિચળ પદવી, શંખેશ્વર
 ભગવાન. પ્રભુજી ત્હારા. ॥ ૪ ॥ પાપો
 અમારા કાપો સમૂળાં, દેઈ દયાનું દાન.
 પ્રભુજી ત્હારા. ॥ ૫ ॥ નિજ સ્વરૂપ નિહા-
 ણી નગીના, ખુબ થયો મસ્તાન. પ્રભુજી
 ત્હારા. ॥ ૬ ॥ સેવા સેવકની સ્વામી સ્વી-
 કારો, આપો પદ નિર્વાણ. પ્રભુજી ત્હારા.
 ॥ ૭ ॥ જડ ચૈત્યનને જુદા જોઈ, જાગ્યું
 અનુભવ જ્ઞાન. પ્રભુજી ત્હારા. ॥ ૮ ॥ લેહ
 ભાવની ભ્રમણા ભાગી, પામી સુખની ખાંણ.

(૬)

પ્રભુજી તહારા. ॥ ૯ ॥ પાર્શ્વ ચરણમાં
અજિત ભાવે, આવે મુકી અભિમાન.
પ્રભુજી તહારા. ॥ ૧૦ ॥

પદ્મપ્રભુનું સ્તવન.

મહુડી. (મધુપુરી)

(રાગ- વિમલાયલથી મન મોહું રે.)

મહારી વાર કરો હે સ્વામી, જીવન
જાય, જાય, જાય, જગજીવન અંતરજામી,
ચિત્તહું રહાય, રહાય, રહાય. ॥ ૧ ॥
મેં ધર્મ કર્મ નવ જાણ્યા, મેં મમત ગમ-
તને માણ્યા, વળી પક્ષ જગતમાં તાણ્યા,
પ્રભુ કર રહાય, રહાય, રહાય. ॥ ૨ ॥ છે
નામ તહમારું સાચું, આ વિશ્વ બધું છે કાચું,
હવે આપ ચરણને જાચું, પ્રિતી બહુ થાય,
થાય, થાય. ॥ ૩ ॥ શુભ દેવળ દિગ્ય તહ-

(૭)

મારું, વળી પૂરણુ લાગે ખ્યારું, હું હરદમ.
નામ ઉચ્ચારું, ગુણુ મન ગાય, ગાય, ગાય.
॥ ૪ ॥ છે સાપ્રમતીનો આરો, અતિ પાવન
છેજ કીનારો, મારા મનડા કેરો ધસારો,
તમોમાં ધાય, ધાય, ધાય. ॥ ૫ ॥ વીર
ઘંટાકણુ સમીપે, ખુદ્ધિસાગરજી પણુ
દીપે, જ્ઞેતાં તર્ષ નવી છીપે, લાગું પાય,
પાય, પાય. ॥ ૬ ॥ અમે દાસ તુમારા છીએ,
અમે આપ ચરણુમાં રહીએ, વળી દર્શન
નિત્યે ચહીએ, પાવન કાય થાય, થાય. ॥ ૭ ॥
મધુપુરી ગામ મઝાનું પ્રણુ પદ્મનાથ
ત્યાં માનું, નથી સૃષ્ટીમાંહી છાનું, મહિમા
નમાય, માય, માય. ॥ ૮ ॥ સૂરિ અજિત
સાગર વિનવે છે, સ્તુતિ ગુર્જરમાંહી સ્તવે
છે, મહારા કેટી પ્રણામ હવે છે, કરજ્ઞે
સ્હાય, સ્હાય, સ્હાય. ॥ ૯ ॥

(૮)

જગોને-જોગી.

(જોતાં જોતાં ચાલ્યા ગયા રે-એ રાગ)

વૈરાગ્યનાં બહાયાં વાયાં રે, જગોને
 જોગી, અલખનાં ગાણાં ગાયાં રે, જગોને
 જોગી-એ ટેક. આંગણે ગુરૂજી આવ્યા,
 લક્ષ્યારથ લાલ લાવ્યા, પ્રેમ લાવ પરખાવ્યા
 રે, જગોને જોગી. ॥ ૧ ॥ પ્રેમ રૂપ પંખી
 ખોલ્યાં, દીલનાં કમળ ડોલ્યાં, તેજ કેરાં
 દ્વાર ખોલ્યાં રે, જગોને જોગી. ॥ ૨ ॥
 અજ્ઞાન અંધારું ગયું, ઉષા કેરું તેજ થયું,
 હૈકું હરખાઈ રહ્યું રે, જગોને જોગી. ॥ ૩ ॥
 ચંચળતા રૂપી ચંદ, પડી ગયો છેક મંદ,
 પ્રગટયો આનંદ કંદ રે, જગોને જોગી.
 ॥ ૪ ॥ ભજનની વેળા થઈ, આળસને રાખો
 નહીં, અજિત જગાડે સહી રે, જગોને
 જોગી. ॥ ૫ ॥ (ગીત પ્રભાકર માંથી)

(૯)

મહાવીર-સ્તવન.

(આનો આવો ઓ વીર સ્વામી મારા અંતરમાં)

પાઓ પ્રેમે ઓ ! ત્રિશલાનંદન,
જ્ઞાનસુધા સુખધામ—ટેક. પામર જન
અજ્ઞાની નયને, મોહ મમતને લેખે, અમૃત
કુંડ મહાવીર નામી, નેત્ર સમીપ નવ દેખે.
પાઓ. ॥ ૧ ॥ સુંદર વદન નિહાળી પ્રભુજી,
મનમથ મૂકે માન, ક્રોડ સૂર્ય સમ કાન્તિ
ઉન્નસે, અંતર જાગે જ્ઞાન. પાઓ. ॥ ૨ ॥
બોધ દઈને માનવ તાર્યાં, વિરમ્યા સઘળા
તાપ, ચોરાશીના ફેરા ટાળી, પામ્યા સુખ
અમાપ. પાઓ. ॥ ૩ ॥ દૂર કર્યા પથર
સમ કકંશ, પરિવહો તમામ, કેવળજ્ઞાની
પૂરણકામી, અંતરના આરામ. પાઓ.
॥ ૪ ॥ પ્રેમ 'ખંસરી' ઉરમાં વાગે, હોર્ષોર્ષિ

(૧૦)

અવિરામ, મુનિ હેમેન્દ્રની રગરગ વ્યાખ્યું,
વીર પ્રભુનું નામ. પાઓ. ॥ ૫ ॥

રાણકપુર મંડન શ્રી આદિનાથ સ્તવન.

(છાનીછાની હૈયાની કહું વાત પ્રીતમ પેરીસ જઈએ)

મને ંહાલું આદીશ્વર નામ, દર્શન
પાવનકારી, શોભે સારું રાણકપુર ધામ,
મૂર્તિ મન હરનારી.—ટેક. જગમાં સર્વ
અનિત્ય નિહાળું, તહારું ચિંતવન શાશ્વત
લાળું, આવો હૈયે ળનીને પ્રભુ હામ, લ્યો
ભવસિંધુથી તારી....મને. ॥ ૧ ॥ તેજપુંજ
છો અલખ નિરંજન, તુજ ચરણે હો લાખો
વંદન, આપો આપો શિવપુરમાં વિશ્રામ,
દુઃખ ઘો સર્વ વિહારી....મને. ॥ ૨ ॥
મંદિરની રચના અતિ સુંદર, ળિરાજ્યા જ્યાં

(૧૧)

ધર્મ ધુરંધર, ધના શ્રેષ્ઠી કેરાં એ અમર કામ,
 નાખ્યાં તન ધન વારી.....મને. ॥ ૩ ॥
 વાદવિવાદ જરી ન પીછાનું, નામ સ્મરણુને
 ઉત્તમ માનું, વાગે આત્માની બંસી અવિ-
 રામ, મધુરા સુરની સારી....મને. ॥ ૪ ॥
 અજિત પદ આકાંક્ષી બાળક, યુદ્ધિદાતા
 પ્રભુ ઉધારક, મુનિ હેમેન્દ્ર ગાયે આઠે
 આમ, રચના તહારી ન્યારી.....મને. ॥ ૫ ॥

ઓશિયાં મંડન મહાવીર સ્તવન.

(છોટાસા બલમા મેરે આંગનેમેં)

ઓશિયાંવાસી મહાવીર, સુંદર સાત્ત્વિક
 સ્વામી, ચરણે નમાવું પ્રભુ શીર, જિનવર
 અંતરયામી.—ટેક. પીત વરણી શુભ દેહ,
 પ્રતિમા મન હરનારી, મળવાને ઉર છે

(૧૨)

અધીર, જિનજી અંતરયામી. ઓશિયાં.
 ॥ ૧ ॥ ધ્યાને આવો છો અષ્ટ પહોર, લગની
 સાચી લાગી, વિરાગી વિમલ સ્વરૂપ, હરખું
 તુજને પામી. ઓશિયાં. ॥ ૨ ॥ અન્ય ચાહું
 ના જિનદેવ ! શરણું તહારું સાચું, દર્શન
 કીધું જ્યાં ધરી પ્રેમ, પ્રીતિ સાચી જામી.
 ઓશિયાં. ॥ ૩ ॥ અંતરમાં રણુકે સરોદ,
 ઉરની ખંસી વાગી, સ્વર કેરાં ઉછળે કલ્લોલ,
 રસની નહિ કંઈ ખામી. ઓશિયાં. ॥ ૪ ॥
 અજિત ગતિ તુજ નાથ ! બુદ્ધિ દીર્ઘ
 ન મહારી, હેમેન્દ્ર કરો ભવપાર, શિવપુરના
 વિશ્વામી. ઓશિયાં. ॥ ૫ ॥

અખુદ્ગિરિ મંડન શ્રી ત્રકપભદેવ સ્તવન.

(રાગ- મન મૂરખ કયું દીવાના હે)

સુંદર મુખ શોભા પ્રેમભરી, હૃદયે

(૧૩)

હરખું પ્રભુ ધ્યાન ધરી.—ટેક. ચાતક મેઘ
 તણો જ પ્યાસી, ત્યમ મુજ આતુર ઉર ઝુરે,
 મુખ ગાન કરે, ઉર ધ્યાન કરે. સુંદર.
 ॥ ૧ ॥ સ્વાતિ જલને ગ્રહે માછલી, ઉજ્જ-
 વલ મોતી ત્યાં પ્રગટે, પ્રભુ સ્નેહજલે પ્રભુ
 ચરણ મળે. સુંદર. ॥ ૨ ॥ અર્ધુદગિરિવાસી
 ઋષભ-જિન, પ્રતિમા અતિશય મનહારી,
 પ્રભુ મુખકારી, આનંદકારી. સુંદર. ॥ ૩ ॥
 અંબિકા સ્હાયે વિમલ મંત્રીએ, મહામંદિર
 રચ્યું, ઉત્તમ ભક્તિ, પ્રભુ અનુરક્તિ. સુંદર.
 ॥ ૪ ॥ ભવ લીડભંજન હે કૃપાલુ, અમી
 દષ્ટિ વર્ષાવિને, મુખ આપોને, દુઃખ કાપોને.
 સુંદર. ॥ ૫ ॥ અજિત પદવી દાતા જિન-
 વર, યુદ્ધિ નિર્મળતા કરજો, હેમેન્દ્ર ગણો
 શિશુ આપનારો. સુંદર. ॥ ૬ ॥

(૧૪)

સમૌ મંડન સહસ્રકૃણા

પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

(રાગ— બુલબુલ અમારું ઉડી ગયું)

મનહર પાર્શ્વ પ્રભુ સુખરાશિ, અલખ
નિરંજન સ્વામી, શિર પર સહસ્રકૃણા
સુહાથે, શિવપુરના વિશ્રામી—ટેક. વિષય
વિષધર વિષને હઠાવે, ભવસાગરથી પાર
કરાવે, સુખકર આતમરામી. મનહર. ॥ ૧ ॥

મૂર્તિ નિરખી સુમતિ વિકાસી, ચિન્તામણિ
સમ મુજને ભાસી, ભક્તિની પ્રીત જામી.
મનહર. ॥ ૨ ॥ અશ્વસેન કુલ દિનકર પ્યારા,

મૌ ગામે સુખ કરનારા, નાખે ભવ દુઃખ
શામી. મનહર. ॥ ૩ ॥ નાગને દંવથી મુક્ત
કરાવ્યો, પ્રેમ ધરી ધરણેન્દ્ર બનાવ્યો, કેવળ
જ્ઞાની સુનામી. મનહર. ॥ ૪ ॥ આપે

(૧૫)

અજિત પદ હે ! અવિનાશી ! મુનિ
હેમેન્દ્ર ચરણસુખ પ્યાસી, કૃતકૃત્ય થાઉં
પામી. મનહર. ॥ ૫ ॥

मुनि लक्ष्मीसागरं कृत.
स्तवने.

श्री कल्याणु पार्श्वनाथनुं स्तवन.

(राग-सावन के न नरे हँय.)

मुज चित्त अति हरणे-आ...डा...
आ....डा, प्रभु गुणु गावाने ल....ल....ल
....ल....ला; प्रभु पार्श्वने लणवाने....
मुज० लणे प्रभुने वारंवार, विसलनगर
स्थाने ल....ल....ल....ल....ला; प्रभु पार्श्व
जिनेश्वरने....मुज० कल्याणु पार्श्व प्रभुं,
अजरामर स्वामी ल....ल ...ल....ल....ला;
शिवपुरना विश्रामी....मुज० उर लक्षितनां
अरणां, लक्षित सुभकारी ल....ल....ल....ल

(૧૭)

લા; કરો ભકિત જિનેશ્વરની....મુજ૦
ભવસાગરને તરવા, જિનવરને સેવો લ....લ
....લ....લ....લા; મુક્તિપદ લેવાને....મુજ૦
લક્ષ્મીસાગર ચાહે, અજિત ચરણ સેવા
લ....લ....લ....લ....લા; શિવસુખ વરવાને
....મુજ૦

આદિનાથનું સ્તવન.

(ગગ-આતો લાખેણી લગ્ન કહેવાય.)

આતો અલખેલી મૂરત સોહાય, આદિ
જિનવરની; મૂર્તિ દેખીને આનંદ ઉભરાય,
આદિ જિનવરની; આંગી પ્રભુની તે સુંદર
દેખાય, આદિ જિનવરની.....આતો. ॥ ૧ ॥
પ્રભુ દેખીને શાંતિ આ દિલને મળે, એને

(१८)

जेतां ते धृच्छाने लावो इणे; लेटी अंत-
रमां आनंद उलराय, आदि जिनवरनी....
आतो. ॥ २ ॥ अंग अंगमां ज्योति दिव्य
प्रगटी रही, ज्येना दर्शनथी लकित आ
निर्माण थर्ध, लक्ष्मीसागर कडे सुण थाय,
आदि जिनवरनी....आतो. ॥ ३ ॥

साधारणु जिन सीवन.

(राग-नाचो नाचो प्यारे मन के मोर.)

गाओ गाओ प्यारे जिनराज,
मेरे शिरके प्रभु शिर ताज.-गाओ. टेक.
तृष्णुका प्रभुल करता हय अंत,
गाओ सण संत, ज्ञानी मडंत;
लविजनका जिनवरलु करता हय काज-गा. १
प्रभु शासनका धन, होता प्रसन्न

(१६)

जसके दिलमे हय शासनकी दाज;
लविजनका जे हय प्यारे महाराज-गा. २
अजित ज्ञानी, साया सुकानी,
शिवलमी केरा साया हय दानी;
रजो जून देवा! सेवककी अण लान-गा. ३

सामान्य जिन स्तवन.

(राग-भरणी गण्ठीने लापणु करवा.)

इरी इरीने मानव लवमां जन्म मज्यो त्यारे

के प्रभुने कछो वीसरशे कोणु ?

आप समो जे साथ मज्यो ते लूढी जशो त्यारे

के लवथी पार तरशे कोणु ?

नाथ ! आपनी सेवा करवा, अडग टेक

हुमारी, तन मन धनथी सेवा करतां, गति

(૨૦)

સુધરે કંઈ મારી; સ્વામી વિણ મુજ માન
મહિનાં, બંધન તોડે કોણ, કે પ્રભુને કહો
વીસરશે કોણ ?

ભવો ભવમાં તુજ શરણે રહેવા,
મન નિશ્ચય નિરધારી;

આંતરપટ મુજ ખોલી ઘટઘટ,

જ્ઞાની ચક્ષુ અજવાળી

શિવ-લક્ષ્મીની સુખની વાંચ્યા, પુરી કરશે
કોણ ? કે પ્રભુને કહો વીસરશે કોણ ?

પાર્શ્વપ્રભુની સ્તુતિ.

(રાગ-નાગર વેલીયો રોપાવ.)

કલ્યાણ પાર્શ્વ પ્રભુ સુખકાર,
નમવું તેને વારંવાર; પ્રભુની ભાવે ભક્તિ
કરજો, શુભ ભક્તિનો લ્હાવો લેજો, પાર્શ્વ

(૨૧)

પ્રભુનો મહિમા ગવાય-નમવું૦ આશો ના
 મનથી ન્યારા, ભવ દુઃખ ભંજન છો પ્યારા,
 વિસનગરમાં લાગુ પાય-નમવું૦ લક્ષિ
 જિનવરની જાગી, સ્તુતિ કરવામાં ના ખામી,
 અંતર રોગો મહા કપાય-નમવું૦ લક્ષિ
 પાયે અમી ઝરણાં, જીવનની જાયે બ્રમણા;
 પ્રેમલ જ્યોતિ જ્યોત દિપાય-નમવું૦ મારે
 આંગણે સુર તરુ ફળીયો, પુન્યોથી આવી
 મળીયો, કલ્પવૃક્ષની છાંય સોહાય-નમવું૦ પ્રભુ
 લક્ષિતતાને જાગી, વિધવિધ વિચારો ત્યાગી;
 પ્રભુ નીલ કાંતિ દેખાય-નમવું૦ અજિત-
 લક્ષ્મીના દુઃખડાં કાપો, ભવો ભવનાં
 સુખડાં આપો; કલ્યાણ પાશ્વ મુગટ
 સમાન-નમવું૦

(२२)

भाण्डसा नेमिनाथनुं स्तवन.

(राग-रञ्जियां अंधावो लैया)

नेमि निनेश्वर अमने, शिवसुण
आपो रे-नेमि० डरण्यां पर प्रिति धारी,
डेते लीधां उगारी, कड्ड्यानी वृति धारी;
शिव सुण आपो रे-नेमि० राण्डुलने त्ठारी
पडेलां; वैरागी सधणां बेलां, आवो लङ्कित-
मां वडेलां; शिव सुण आपो रे-नेमि०
गिरनार पर्वत धामे, दिक्षाधारी शुल ठामे
विडर्या विधविध गामे; शिव सुण आपो रे
-नेमि० भाण्डसा गामे नीरब्बा, नीरभीने
नयनो डरण्यां, प्रेमाभृत लविने पायां;
शिव सुण आपो रे-नेमि० लक्ष्मीसागर
गुणु गामे, डेये अजितसूरि राये, बाण्डी,
रसाणी गामे; शिव सुण आपो रे-नेमि०

(૨૩)

સાધારણ જિન સ્તવન.

(રાગ- નારી આંખલડીના ધાવ)

પ્રભુનાં દર્શન કરવા કાજ, આવો
હરખી હરખીને; હૃદયમાં રાખી શ્રી જિન-
રાજ, આવો હરખી હરખીને. સિંહાસન
ઝેડા ત્રિભુવન ભાણુ, જો જો નિરખી નિર-
ખીને, દીઠે હૈડાં હરખિત થાય, નમીએ
હરખી હરખીને.

એ મૂર્તિ નયણે નિરખી, પામો આનંદ
અપાર, જ્યોતિ જોતાં જીવન કેરી, ભવનો
ઝેડો પાર. જગતમાં એક જ એ આધાર-
લેજો સમજી સમજીને. મોહન મૂર્તિ છે
સુખકાર, જોતાં હરખી હરખીને, પામો
શિવ લક્ષ્મી ભંડાર, પૂજો પ્રણમી પ્રણુ-

(૨૪)

મીને, પ્રભુને લાભે સૌ ભજનાર, સેવો હરખી
હરખીને.

“ વાસુપૂજ્ય સ્વામીનું સ્વામી ” (વરસોડા)

(રાગ-આવો આવો અય મેરે સાધુ)

ગાઓ પ્રેમે વસુપૂજ્યનંદન સાચા
સુખના વાસી, ॥ જ્ઞાન મુહાગી સર્વે
ત્યાગી રાગી આત્મન્ દેવ, વંદન કરતાં
યાપ હઠાવે, એવી આપની ટેવ-ગાઓ.
॥ ૧ ॥ માત જ્યાની કુંખ દીપાવી, જેઠ
માસ વદ નોમ, જયજયકાર જગતમાં વતર્યો,
આનંદ ભરતી ભોમ. ગાઓ. ॥ ૨ ॥ ક્ષાગણુ
વદ ચૌદશને દિને, પ્રભૂતા પ્રૌઠ ગણાણી,
પુષ્પોથી દેવોએ વધાવ્યા, વાત જગત વખ-
ણાણી. ગાઓ. ॥ ૩ ॥ યૌવનમાં વૈરાગ-

(૨૫)

વૃત્તિથી, જીવન દિવ્ય જગાવ્યું, રાજ્યપાટ
 સહુ ત્યાગ કરીને, શિવપદનું સુખ માગ્યું.
 ગાઓ. ॥ ૪ ॥ વિચરતાં જડ જંગમ નમતાં,
 વૃક્ષો પુષ્પ ધરતાં, દિવ્ય મનોહર તેજ
 આપનું, સર્વે હૃદયે ધરતાં. ગાઓ. ॥ ૫ ॥
 માધ શુકલની ખીજના દિને, કેવળ જ્ઞાન
 પ્રકાર્યું, અષાડ માસ ને વદ ચૌદશમાં,
 નિર્વાણ-થાણું થાખ્યું. ગાઓ. ॥ ૬ ॥ પંચ
 કલ્યાણક તીર્થ ગણાયે, ચંપાપુર સદાય,
 લક્ષ્મીસાગર ભક્તિભાવે, ગુણ અજીતના
 ગાય. ગાઓ. ॥ ૭ ॥

જીનેશ્વરનું ધ્યાન.

(રાગ- ચલ ચલરે નવજવાન)

જિનવરનું ધ્યાન લગાવ, મારું કહ્યું

(૨૬)

માન માન, જિનવરનું ધ્યાન લગાવ.—ટેક.
 ટાળ માયા જાળ, શું કરે ત્યાં કાળ, સમજી
 સહુ જાન, લગાવ એકતાન, મમતા તહારો
 ધર્મ નહિં, જિનવરનું લે તું નામ. જિન.
 ॥ ૧ ॥ સાગર તું તરીજી, ભક્તિ તું કરીજી,
 જીવનનું એજ ધ્યાન, તું મનથી સદા માન,
 શિવ લક્ષ્મી સાધ સદા, રટતો પ્રભુ નામ.
 જિન. ॥ ૨ ॥

મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

(રાગ— રખીયાં બંધાવો ભૈયા)

આવો અનેરા સ્વામી, શિવ ગતિ
 ગામી રે. ॥ મહાવીર આપ છો મહારા, ચરણે
 પ્રભુમું છું તહારા, રાગદ્રેષ આપે છોડયા,
 કર્મોથી ન્યારા રે. આવો. ॥ ૧ ॥ આપ

(૨૭)

અણુગારી અનેરા, ટાળો ભવ ભવના ફેરા,
 નામી છે આપ નગીના, ભ્રમણાઓ વામી
 રે. આવો. ॥ ૨ ॥ મનના માલીક છે મહારા,
 પ્રેમી પનોતા પ્યારા, ધારા છે કરુણા કેરી,
 અંતર જામી રે. આવો. ॥ ૩ ॥ સજ્જન
 કેરા છે સંગી, અવિચલ આતમરંગી,
 અંગી કર્યા છે નામો, શિવસુખના કામી રે.
 આવો. ॥ ૪ ॥ લક્ષ્મીસાગર છે તહારો,
 દિલડામાં અજિત ધારો, આરો ન આપ
 વિના છે, અજર અનામી રે. આવો. ॥ ૫ ॥

ચોવીસ તીર્થકરનું સ્તવન.

(રાગ- મીઠા લાગ્યા છે મને આજના ઉજગરા)

પહેલા રૂપલદેવ, બીજા અજિતનાથ,
 ત્રીજા સંભવનાથ દેવ રે, ચારિત્ર ધર્મની

(૨૮)

ઉપાસના. ટેક. ॥ ચોથા અભિનંદન, પાંચમા
 સુમતિનાથ, છઠ્ઠા પદ્મ પ્રભુ દેવ રે, ચારિત્ર
 ધર્મની ઉપાસના. ॥ ૧ ॥ સાતમા સુપાર્શ્વ-
 નાથ, આઠમાશ્રી ચંદ્રપ્રભુ, નવમા સુવિધીનાથ
 દેવ રે, ચારિત્ર ધર્મની ઉપાસના. ॥ ૨ ॥
 દશમા શીતળનાથ, અગીયારમા શ્રેયાંસ-
 નાથ, બારમા વાસુપૂજ્ય દેવ રે, ચારિત્ર
 ધર્મની ઉપાસના. ॥ ૩ ॥ તેરમા વિમળનાથ
 ચૌદમા અનંતનાથ, પંદરમા ધર્મનાથ દેવ
 રે, ચારિત્ર ધર્મની ઉપાસના. ॥ ૪ ॥ સોળમા
 શ્રી શાંતિનાથ, સતરમા કુન્થુનાથ, અઠારમા
 અરનાથ દેવ રે, ચારિત્ર ધર્મની ઉપાસના.
 ॥ ૫ ॥ એગણીસમા મહલીનાથ, વીસમા
 મુનિ સુવ્રતનાથ, એકવીસમા નમિનાથ દેવ
 રે, ચારિત્ર ધર્મની ઉપાસના. ॥ ૬ ॥ બાવી-
 સમા નેમિનાથ, ત્રેવીસમા પાર્શ્વનાથ,

(૨૯)

ચોવીસમા મહાવીર દેવ રે, ચારિત્ર ધર્મની
ઉપાસના. ॥ ૭ ॥ લક્ષ્મીસાગર નમે,
ચોવીશ લુણ્દને, અજિતપદને કાજ રે,
ચારિત્ર ધર્મની ઉપાસના. ॥ ૮ ॥

શાંતિનાથનું સ્તવન.

(ગગ- માઠા લાખ્યા છે મને આજના ઉગ્ગરા)

શ્રી શાંતિનાથ કેરી, મૂર્તિ સોહાવતી-
લકતોને પૂર્ણ સુખ આપતી-શાંતિનાથ
મૂર્તિ સોહામણી. ॥ ૧ ॥ નયનોમાં નૂર
છે ને, શાંતિ મહા-ઉર છે, દુઃખીયાંના દુઃખ
મહા કાપતી, શાંતિનાથ મૂર્તિ સોહામણી.
॥ ૨ ॥ શરણું જે લેશે તે તરશે સંસારથી,
પાપરૂપ દુષ્ટને હઠાવતી,-શાંતિનાથ. ॥ ૩ ॥
ઉરની ચૂહાની માંદ્ય-માયાનો અંધકાર,

(30)

પૂન્ય, તપ, તેજથી પ્રકાશતી. શાંતિનાથ.
॥ ૪ ॥ જ્ઞાનના ઉદ્યાનમાં, સામ્યભાવ લાવતી,
શાંતિ સુખ-વર્ષા વર્ષાવતી, શાંતિનાથ. ॥ ૫ ॥
લક્ષ્મી-સાગર પ્રભુ મૂર્તિ પ્રતાપથી,
જીવન રૂપ નૌકાને તારતી. શાંતિનાથ. ॥ ૬ ॥

વીર વિભુનું સ્તવન.

(રાગ- ટોપીવાજાનાં ટોળાં ઉતર્યાં)

ઠહાલા વીર વિભુને વન્દુ ભાવથી,
વિષુધ વૃંદમાં વિચરતા જે (૨) ધીર ને
વીર ગંભીર-ઠહાલા વેલેરા વ્યાધિઓ વિદ્ધા-
રજ્જે. ઠહાલા વીર. ॥ ૧ ॥ નાથ નામી છે,
નેહને નિભાવજ્જે, પ્રેમી પનોતા પુરણ પ્યારા,
(૨) માલીક મહારા મુનીશ-ઠહાલા વીર.
॥ ૨ ॥ દુઃખ દરીયામાં દૂખતો દયાળ છું,

(૩૧)

આપ અનેરા અંતરબામી, (૨) આપોને
 આરામ-ઠાલા વીર. ॥ ૩ ॥ છેક ટેક એક
 ગૃહી સહી આપની, આપ વિના નથી આરો
 અમારો, (૨) આપજો ઘૈર્ય જિનેશ ! ઠાલા
 વીર. ॥ ૪ ॥ અજિત આપ કેરી આશ
 ખાસ દાસને, અંતરમાં છે એક અનોખી,
 (૨) લક્ષ્મીસાગરઆધારઠાલા વીર. ॥ ૫ ॥

શાન્ત જિનવર.

(રાગ- સમજી જવાગદારી)

નયનો નિહાળુ સુંદર, શાન્ત સુરત
 સોહાય, નયનો નિહાળું. ॥ ૧ ॥ તુજ
 મુર્તિને લગી લગીને જોવા, અંતર અતિ
 ઉલ્લાસે, નિર્ગુણ નિરાકાર — નયનો
 નિહાળું સુંદર. ॥ ૨ ॥ કાલ

(૩૨)

અનાદિ ભવમાં ભમતાં, તુજ દર્શન હું
પામ્યો, સુખકર શાસન સાર-નયનો
નિહાળું સુંદર. ॥ ૩ ॥ આપ મહ્યા
તો અમને તારો, આ ભવપાર ઉતારો,
લક્ષ્મીસાગર આધાર નયનો નિહાળું
સુંદર. ॥ ૪ ॥

શીતળનાથનું સ્તવન.

(રાગ- લોટ ગઈ પાપન અંધિયારી)

જિન ભઈ, આતમ અધિકારી, શીતળ
પ્રતિમા પાઈ હય..... કર્મ અરિની
બાળથી હઠ કર, સ્વાધીન સત્તા પાઈ હય...
શિતળ જિન-પદાંબુજ કાંક્ષુ, બન્યો પ્રેમથી
પારગ એહી હય.... પ્રશમ રસના અરણ્યાં
અરતાં, લોચનયુગ્મ સુખદાઈ હય.....

(33)

વિકસિત વદને —સમતા નિરખું, અંતર
જયેતિ છાઈ હય..... લક્ષ્મીસાગર
શીતલ જિનજી અનુપમ શિવસુખ દાયી હય

શાંતિનાથનું સ્તવન.

(રાગ- અખેલડા શાના લીધા છે)

પ્રેમે પૂજૂ પાય ખ્યારા, હો દેવ ?
શાંતિનાથ ખ્યારાં સ્થાપો તમારી પાસમાં
પ્રભુજી, આવ્યો, છું રાખી આશ-હો દેવ—
શાંતિનાથ ખ્યારાં મૂર્તિ તમારી નિરખતાં
રે, આનંદ અધિક ઉભરાય-હો દેવ-શાંતિ-
નાથ ખ્યારાં વિસલનગરે શાંતિનાથ
સોહો, મંદિર ભવ્ય સોહાય-હો દેવ—
શાંતિનાથ ખ્યારાં જગતપતિને સેવીએ
તા, ભવનાં પાતક જય-હો દેવ-શાંતિનાથ

(૩૪)

ખ્યારાં ભટકી ભવોભવ શરણે તમારે,
આખ્યે પ્રભુજી દ્વાર-હો દેવ-શાંતિનાથ
ખ્યારાં હે ભવતારક ! દુર્ગતિટાળક, મારી
વિનતીને ઉરધાર-હો દેવ-શાંતિનાથ
ખ્યારાં કર્મ ઇંધિનને ભસ્મ કરીને,
મુક્ત થયા જગનાથ-હો દેવ-શાંતિનાથ
ખ્યારાં નેહ નજર કરી તારો સેવકને,
આપોને શિવલક્ષ્મી સાર-હો દેવ—
શાંતિનાથ ખ્યારાં

મહાવીર સ્તવન.

(રાગ-મીઠા લાગ્યા છે મને આજના ઉજ્જગરા)

દીઠી મહાવીર તારી, મૂર્તિ મનોહર,
અંતરમાં આનંદ છવાય રે, અલખેલા
આતમ ઉદ્ધારણે. ટેક. શાસનપતિ જય

(૩૫)

ત્રિશલાનંદન, દર્શન આપો સુખકાર રે.
 અલખેલા આતમ ઉદ્ધારને. આંગી અનુ-
 પમ, દેખી પ્રભુની, જીવન જ્યોત ઝળ-
 કાય રે. અલખેલા આતમ ઉદ્ધારને. ડગલે
 ને પગલે, ગુણો તમારા, રટતો હૃદય
 મોઝાર રે. અલખેલા આતમ ઉદ્ધારને.
 દર્શન પામ્યો ને ધર્મ રંગ બન્યો, લક્ષ્મી
 સાગર સુખકાર રે. અલખેલા આતમ ઉદ્ધારને.

સામાન્ય જિન સ્તવન.

(રાગ- પીયા મીલન ઠા બના)

પ્યારે પ્રભુકો ગાના. હાં..આ.આ.. ટેક.
 સુખકે કાજ, સજકે સાજ, પ્રભુકા ગાન
 ગબ્તના-પ્યારે. ॥ ૧ ॥ જુઠી હૈ કાયા માયા,
 કાહે દિવાના ભયા, જિનજી સાચા ઠિકાના,

(૩૬)

ઉસકો હી ખ્યારે પાના. ખ્યારે. ॥ ૨ ॥
 દુનિયાકો છોડ દે, પ્રભુમેં મન જોડ દે,
 ધીરે ધીરે, ખુલે ખુલે, મુકિતકા ખજના.
 ખ્યારે. ॥ ૩ ॥ ભજો ભજો એક સાથ, પ્રેમ
 સાથ જગકે નાથ, સહેજે મિલે શિવ લક્ષ્મી
 રાજ, અજિત વહ ઠિકાના. ખ્યારે. ॥ ૪ ॥

તારંગા તીર્થ

અજિતનાથનું સ્તવન.

(સિદ્ધાચરનાવાસી જનને એ રાગ)

તારંગા શુભ ધામ, ભવિને હર્ષ
 અપાર, અજિત પ્રભુનો વાસ, ભવિને હર્ષ
 અપાર. ટેક. અજિતનાથ મહારાજ ઊરા-
 ન્યા, જિનમંદિરમાં દર્શન આપ્યાં, અજિત
 જિનને લેટાય. ભવિને હર્ષ અપાર-તારંગા.

(૩૭)

॥ ૧ ॥ કુમારપાળે જિનાલય ખાંધ્યું, જીર્ણો-
 દ્ધારે ધન ખર્ચાંયું, સંવત સોળ શ્રીકાર.
 ભવિને હર્ષ અપાર-તારંગા. ॥ ૨ ॥ સિદ્ધ-
 શીલા જે દહેરી શોભે, કેટી શીલા જે
 દહેરી ચોપે, શ્વેતામ્બર મનહાર. ભવિને
 હર્ષ અપાર-તારંગા. ॥ ૩ ॥ જિન પ્રતિ-
 માઓ શોભે સારી, ગુફાઓ ત્યાં સુંદર ભાળી,
 ભવ્ય તીર્થ દેખાય. ભવિને હર્ષ અપાર-
 તારંગા. ॥ ૪ ॥ ભવિજનો આનંદે આવે,
 ભકિતનો ખુબ રંગ બામે, ભકિતનો નહિં
 પાર. ભવિને હર્ષ અપાર-તારંગા. ॥ ૫ ॥
 ગુર્જર ભુમિનું તીર્થ અનેરું, અજિતનાથને
 જે કર બેઠું, લક્ષ્મીસાગર ગુણ ગાય.
 ભવિને હર્ષ અપાર-તારંગા. ॥ ૬ ॥

(૩૮)

પા ન સ ર

મહાવીર-સ્તવન.

(રાગ- કાલી કમલેવાલે તુમ પે લાખો પ્રણામ)

મહાવીર તારણુહાર, પ્રભુજી લાખો
પ્રણામ. (૨) ટેક. આત્મધ્યાનની મસ્તિ
જગાવી, અહિંસા કેરી ધૂન મચાવી, પ્રભુજી
તારણુહાર. પ્રભુજી લાખો પ્રણામ. ॥ ૧ ॥
સાગર જેવી સમતા ધારી, મેરૂ જેવી અવિ-
ચલ ચારી, ક્ષમા તણા ભંડાર. પ્રભુજી
લાખો પ્રણામ. ॥ ૨ ॥ ક્રોધ માયાને દૂર
હઠાવી, મોહરાયને જડથી કાઢી, થયા
પ્રભુ વીતરાગ. પ્રભુજી લાખો પ્રણામ. ॥ ૩ ॥
વિશ્વ રૂણી છે વીર ! તમારૂં, તીર્થ પાનસર
લાગે પ્યારૂં, ધન્ય વીર અવતાર. પ્રભુજી
લાખો પ્રણામ. ॥ ૪ ॥ અજિત-લક્ષ્મીની

(૩૯)

અરજ સ્વીકારો, ભવજળસાગર પાર ઉતારો,
શિવ સુખના દાતાર. પ્રભુજી લાખો પ્રણામ.
॥ ૫ ॥

પ્રાંતિ જ

ધર્મનાથનું સ્તવન.

(રાગ- મથુરામાં ખેલખેલી આવ્યા)

ધ્યાન ધર્મનાથકા ધરું-હો નાથ-
ધર્મનાથ ખ્યારા. ટેક પ્રીતિ પ્રભુકી ધરી
ચિત્ત અંદર, એક તુંહિ તુંહિ કરું. હો નાથ
ધર્મનાથ ખ્યારા. ॥ ૧ ॥ જગકે મૂલ ભૂલ
ચેતનકી, રાગાદિક અરિ પરિહરું. હો નાથ
ધર્મનાથ ખ્યારા. ॥ ૨ ॥ સ્તનત્રયી શુભ
નિર્માણ કરકે, દુર્ગતિ દુઃખમેં ન પડું.
હો નાથ ધર્મનાથ ખ્યારા. ॥ ૩ ॥ જિનવર

(૪૦)

નામકો ધ્યાનમેં મેં ધારું, ધ્યાનસેં પ્રભુકો
 વરું. હો નાથ ધર્મનાથ પ્યારા. ॥ ૪ ॥
 પ્રાંતિજ નગરે ધર્મ જિણુંદણ, ધીરતા
 ધર્મમેં ધરું. હો નાથ ધર્મનાથ પ્યારા.
 ॥ ૫ ॥ લક્ષ્મીસાગરકો સ્વામી કૃપાકર,
 મુકિતકાપદકો વરું. હો નાથ ધર્મનાથ
 પ્યારા. ॥ ૬ ॥

નેમ-રાજુલનો સંવાદ.

(બેશો નિસાસા પરણેતરના એ રાગ)

રાજુલ— આબ્યા પરણુવા પાછા ન
 જાઓ, વિનવું બહાલા નેમ, સ્વામી પાછા
 વળો, વાટ જોતી હું ગોખે ખેડીને, પાછા
 વળીયા કેમ ? અરણ દીલમાં ધરો. ટેક.
 જાન જોડીને આબ્યા છો સ્વામી, સ્થમાં

(૪૧)

બેસી નાથ. સ્વામી પાછા વળો. ॥ ૧ ॥
 માતા પિતાના મનોરથોને, પૂરોને ઝાલી
 હાથ, અરજી દીલમાં ધરો. ॥ ૨ ॥ નેમિ-
 આવ્યો પરણવા હૈયું ન હરખે, પામ્યો છું
 હૈયે વૈરાગ્ય, રાજીલ શાંતિ ધરો. ॥ ૩ ॥
 વચન વડીલનું પાળીને આવતાં, સુણ્યો
 પશુ પોકાર, રાજીલ શાંતિ ધરો. ॥ ૪ ॥
 રાજીલ-નારી વિનાનું જીવન નકામું, સમજે
 છે સુજીવ. સ્વામી. ॥ ૫ ॥ સદ્ગુણી આવી
 નારી મળેને, તને છે શાને પ્રાણ? અરજી.
 ॥ ૬ ॥ નેમિ—માયાને જીકી જાણી જગ-
 તની, જીકો આ સંસાર, રાજીલ શાંતિ ધરો.
 ॥ ૭ ॥ સાચો જે હૈડે પ્રેમ ધરો તો, મળો
 આવી શિવધામ. રાજીલ શાંતિ ધરો.
 ॥ ૮ ॥ આડે લવો જેમ, નવમે લવે પશુ,
 પ્રીતિ છે સારી પેર. રાજીલ શાંતિ ધરો.

(૪૨)

॥ ૬ ॥ સંયમ લઈને આત્મહિત સાધ્યું,
લક્ષ્મીસાગર જિનરાજ-અરજી. ॥ ૧૦ ॥

પર્યુષણ પર્વ-મહોત્સવ.

(આતો લાખેણી આંગી કહેવાય એ રાગ)

પર્વ પર્યુષણા મંડાય, આવ્યાં
પર્યુષણ. ધર્મ કાર્યો નિશ્ચિન થાય.
આવ્યાં પર્યુષણ-ટેક. આઠ દિવસ પુન્યના
સુખકારી, જીવ દયા જોનોએ ખુબ પાળી,
ધર્મમાં પ્રીતિ સદા જોડાય. આવ્યાં પર્યુ-
ષણ. ॥ ૧ ॥ ગુરૂ વંદન અને પરચખાણો કરી,
તપ જપ આદરી પાપ ઘેઈ, લવ્ય જનોનાં
મનડાં હરખાય. આવ્યા પર્યુષણ. ॥ ૨ ॥
પૂજા સત્તર લેહી ભાવે લણો, આઠે દિવસ
મંગલ ગીતને ગાયો, ઝોઘ આત્માનો સાચો

(૪૩)

લેવાય. આઠ્યા પર્યુષણ. ॥૩॥ રાગદ્વેષને તજી
 ઉપાશ્રયે આવો, ગુરૂ મુખેથી શુભ કલ્પસૂત્ર
 મુણે, ગુરૂવાણી શાંતિથી સંભળાય. આઠ્યા
 પર્યુષણ. ॥ ૪ ॥ આપો ક્ષમા પરસ્પર આત્મા
 પ્રત્યે, શુદ્ધ સમભાવ વર્તન ભવિ સૌ કરે,
 પર્વ કેરો મહોત્સવ ઉજવાય. આઠ્યા
 પર્યુષણ. ॥ ૫ ॥ શુભ કલ્પસૂત્ર શ્રવણે ધરી,
 એક ચિત્તેથી મુણીને પાપો હરી, નવ વ્યા-
 ખ્યાને પુણ્યને પમાય. આઠ્યા પર્યુષણ.
 ॥ ૬ ॥ વડાકલ્પનો છઠું તપ કરી, બ્રહ્મચર્ય
 શીલને બ્રહ્મણ કરી, છઠું અક્રમ તપશ્ચર્યા
 થાય, આઠ્યા પર્યુષણ. ॥ ૭ ॥ સર્વ પર્યુ-
 ષણા જૈનો ઉજવે, તપ કરી આત્મા નિર્માણ
 થાયે, પર્વો મહિમાથી ઉત્તમ ગવાય. આઠ્યા
 પર્યુષણ ॥ ૮ ॥ જન્મ મહોત્સવ વીર
 વિભુનો થાયે, ગીત ભવ્યો મધુરા પ્રભુના

(૪૪)

ગાયે, લક્ષ્મીસાગર ખુબ હરખાય. આઠ્યા
પર્યુષણ. ॥ ૯ ॥

“ મનુજ ભવ સફળ કરી લ્યો ”

(મીઠા લાગ્યા છે મને આજના ઉગ્ગરા એ રાગ)

એકા છો કેમ તમે નવરા થઈને—
નિંદા કરો ન લગાર રે, મનુજ ભવ સફળ
કરી લ્યો. ॥ ૧ ॥ પ્રભુના ધ્યાનમાં ભજ-
નની ધૂનમાં, સંસારી કાર્ય કરો ત્યાગ રે,
મનુજ ભવ સફળ કરી લ્યો. ॥ ૨ ॥ કર્યા
છે ધંધા દ્રવ્યને ગુમાવી, કીધો ન પુણ્યનો
વિબેક રે, મનુજ ભવ સફળ કરી લ્યો. ॥ ૩ ॥
ક્ષમાને નમ્રતા હેતે સ્વીકારો, એળે ન કાઠો
અવતાર રે, મનુજ ભવ સફળ કરી લ્યો.
॥ ૪ ॥ સિનેમા નાટકો અંધ થઈ જોયાં,

(४५)

युक्त्या छे धर्मनो पंथ रे, मनुज लव
सङ्ग करी ह्यो. ॥ ५ ॥ णंधाव्या भडेलने
आगने वसाव्या, दीधां न दीनने दान रे.
मनुज लव सङ्ग करी ह्यो. ॥ ६ ॥ मोज
केरां साधनोमां मानवता लूह्या, पाभ्या
न धर्मं कार्यं मर्मं रे, मनुज लव सङ्ग
करी ह्यो. ॥ ७ ॥ धर्मना नडाजमां जेसी
लविजन ! पाभो गुडल सुकान रे, मनुज
लव सङ्ग करी ह्यो. ॥ ८ ॥ लुद्धिने जेडो
धर्मना सुपंथमां, लक्ष्मीसागरने पमाय
रे, मनुज लव सङ्ग करी ह्यो. ॥ ९ ॥

(४६)

दीवाली स्तवन.

(राग— दीवाली झीर आ गध सजनी)

दीवाली जिनहेवनी उजवो डां डां
ज्ञान दीपक प्रगटावी—दीवाली. टेक. मडा-
वीर प्रभु निर्वाणु पधार्या, अंतिम बोधने
आपी, लावोद्योत मेणववा माटे, शुभ
वृत्ति उर स्थापी, दीपक ज्योति—धर धर
प्रगटी, मडावीर नाम गणवो. दीवाली.
॥ १ ॥ डेवणज्ञाने गौतम शोभ्या, प्रलात
केरा टाण्णे, प्रभुपद स्थाने छन्द्री स्थापे,
दीपावली शुभ ंडाण्णे, पावापुरी, मडिमा-
वन्ती, तीर्थ लूमि जे मनावो. दीवाली.
॥ २ ॥ उत्तम जे दिन उजवो लावे,
उज्ज्वल वृत्ति धारी, अजित जिनेश्वर
केरां स्मरण्णे, लविजनने सुणकारी, लक्ष्मी

(૪૯)

સાગર જ્ઞાન-પિપાસુ, લેજો ભવિ દિવ્ય
લહાયો. દીવાલી. ॥ ૩ ॥

સંભવનાથ-સ્તવન.

(રાગ- શીતળ છે તે ઠાહક પણ છે)

મંગલ દર્શન સંભવ જિનનાં-
પ્રેમલ ઉર અમારાં, અંતર્યામી છે શુભ
નામી, પ્રભુ ચરણો અતિ પ્યારાં. મંગલ.
॥ ૧ ॥ શરણુ વસું દિન રાત તમારા, શિવ
પુર ધામને આપો, અમ ઉરમાં વાસ કરો
પ્રભુજી, જન્મ મરણુ દુઃખ કાપો, લક્ષ્મી
સાગર-અજિત પદને ચાહે જિનજી પ્યારાં,
મંગલ. ॥ ૨ ॥

(૪૮)

મહેસાણા-મંડન આદિનાથ-સ્તવન.

(સમજી જવાખદારી.....રાગ)

આદિ જિણુંદ સ્વામી....ભવજલ
તારણુહાર.....આદિ-ટેક. પ્રથમ નેત્ર
યુગલ દુઃખહારક, ઉરમાં શાન્તિ સ્થાપે,
મૂર્તિ મન હરનાર....આદિ. ॥ ૧ ॥ સુખ ને
સંપતિદાયક સુંદર, જ્ઞાન મંજરી જેવી, દર્શન
દિવ્ય અપાર....આદિ. ॥ ૨ ॥ વિશ્વ ઋષ્ટિ-
દાયક એ મનહર, મોહ રિપુ હરનારી,
ભાવે કરે ભવપાર....આદિ. ॥ ૩ ॥ મહે-
સાણામાં લવ્ય ખિરાજે, ઋષભમૂર્તિ સુખ-
કારી, અજિત બુદ્ધિ દાતાર....આદિ.
॥ ૪ ॥ પ્રથમ ધર્મચક્રી જિનદેવા, મુનિ
હેમેન્દ્રના સ્વામી, કરજો શિશુ ઉદ્ધાર....
આદિ. ॥ ૫ ॥

(४९)

विसलनगर-मंडन कल्याण-पार्श्वनाथ
स्तवन.

(राग- दीवाली धीरे आ गध सजनी)

प्रेमाब्धि प्रभु पार्श्व वीतरागी...
हां हां. ज्ञाननी अंसी वागी.... प्रेमाब्धि.
टेक. ॥ अक्षय निरंजन, निर्मल निरुपम,
अगम अगोचर, स्वामी; मंगलकारी
मूर्ति सुंदर, जिनवर ! शिवपुर-धामी,
गुणगुणसागर, ज्ञान उल्लगर, प्रीति अनु-
पम जगती-प्रेमाब्धि. ॥ १ ॥ नाग उगार्यो
नवकारेथी, शुभ धरणेन्द्र अनाव्यो, सुर तरु
सम तुज शरयुं, जगती जिनवर ! शरणे
आव्यो, प्रमोद प्रगटे प्रतिपण स्मरणे,
सुरता अलौकिक लागी-प्रेमाब्धि. ॥ २ ॥
जयवन्ती कीर्ति प्रसरावी, विसलनगरना-

(૫૦)

વાસી, અજિત પ્રભાવ ભર્યા શુચિ શોભે,
અદ્ભુત જ્ઞાનના રાશિ, મુનિ હેમેન્દ્ર ચરણ
સુખ પ્યાસી, કલ્યાણ પાત્રી સુભાગી-
પ્રેમાબ્ધિ. ॥ ૩ ॥

વિસલનગર-મંડન અનંતનાથ-સ્તવન.

(રાગ- સાવનકે નગરે હંચ...)

મોહક મૂર્તિ ભાળી....આહા ! આહા !
અનંત જિનવરની....લ...લ...લ...લ..લા.
શુભ જ્યોતિ ઉરે જાગી....ટેક. મોહક.
હા....આ....આ...વિસલનગર ધામે, શોભે
અવિનાશીલ.લ.લ..લ..લ..લ..લા. દુઃખહારક
વીતરાગી....મોહક. ॥ ૧ ॥ પ્રભુ પ્રીતિ દઢ
જામી, ઉર ખંસી તાને....લ..લ..લ..લ..લા.
શમે પાપો પ્રભુ ગાને....મોહક. ॥ ૨ ॥

(૫૧)

હા....આ...આ...રંગ મજીઠ જેવો, તુજ
 મુજ પ્રીતિનો લ..લ..લ..લ..લ..લ..લા.. શુચિ
 શાસન-નીતિનો....મોહક. ॥ ૩ ॥ તુજ
 દર્શન વંદનમાં, પૂર્ણ પ્રમોદ ધરું, ભવ-
 સાગર પાર તરું....મોહક. ॥ ૪ ॥ હા....
 આ....આ....અજિત પ્રભુ વાણી, અખંડ
 મુખ આપે લ..લ..લ..લ..લ....લ..લા. મુનિ
 હેમેન્દ્ર ઉર વ્યાપે....મોહક. ॥ ૫ ॥

વિસનગર-મંડન શાન્તિનાથ-સ્તવન.

(ભૂલવા મને કહો છો, સ્મરણો ભૂલાય ક્યાંથી ?)

મૂર્તિ તમારી નિરખી, શાન્તિ
 જિણુંદ સ્વામી, અંતર રહ્યું છે હરખી,
 વૃત્તિ બધી વિરામી-ટેક. આનંદ કેરો સાગર
 ઉછળે ઉમંગધારી, તલલીન આત્મ હર્ષે,

(५२)

जिनदेव ! दिव्यनामी- भूर्ति. ॥ १ ॥
 शय्यंलवे निडाणी भूर्ति तमारी सुंदर,
 संसारबंध त्यागी, डरण्या जिष्ठुंद पामी-
 भूर्ति. ॥ २ ॥ दढभावी अेक वयनी, पारे-
 वाने उगार्यो, नृप मेघरथ प्रतापी, जगमां
 थयो सुनामी-भूर्ति. ॥ ३ ॥ अचिरा तष्टु
 डे नंदन ! विसलनगर निवासी, शुल
 विश्व शान्ति स्थापो, डरो दुःख पूष्टु-
 डामी-भूर्ति. ॥ ४ ॥ मृगलांरछने सुडंता,
 सुवष्टु कान्ति धारी, डेमेन्द्रने उड्डारे,
 जिनल अजित धामी-भूर्ति. ॥ ५ ॥

सुमतिनाथ-स्तवन.

(सूत्रवा मने कडे छे, स्मरणेो सूत्राय ज्यांथी ?)

सुमति प्रलु सुलागी, सुमति सहाय

(૫૩)

આપો, નયનો નિહાળી રીઝે, શિવધામ
 સ્થિર સ્થાપો-ટેક. મૂર્તિ નિહાળી સુંદર
 અંતર અતીવ હરખે, ઉરના સિંહાસને પશુ
 શુભ દિવ્ય ચક્ષુ નિરખે-સુમતિ. ॥ ૧ ॥
 તારા મિલનને માનું ચિન્તામણિના જેવું,
 અતિ અલપ હું કથીર સમ, સમકિત હેમ
 સરખું-સુમતિ. ॥ ૨ ॥ અમૃત સિંચનેથી
 અંતર-કુમુદ વિકસે, ઔષધિનાથ જેવું
 નિર્દોષ હાર્ય વિલસે-સુમતિ. ॥ ૩ ॥ તૃણા
 તૃષા સમાઈ, લવતાપ નાશ પામે, સહકાર-
 કોકિલા સમ પ્રીતિ અમૂલ્ય જામે-સુમતિ.
 ॥ ૪ ॥ સંસાર અંધકારે, દીપક સમા પ્રકા-
 ર્યા, ચિદ્ધન પ્રમોદ સ્વરૂપી ! ભવિ દર્શને
 ઉલ્લાસ્યા-સુમતિ. ॥ ૫ ॥ વિજયી અજિત
 જગમાં જયવન્તી કીર્તિ ગાજે, ઉરમંદિરે
 અનુપમ, મૂર્તિ સદા વિરાજે-સુમતિ. ॥ ૬ ॥

(૫૪)

આત્માના પ્રેમરવની મધુ બંસી ઉર વાગી,
હેમેન્દ્ર કેરા ચિત્તે, સુમતિની ધૂન જાગી—
સુમતિ. ॥ ૭ ॥

પામોલ—શાંતિનાથ—સ્તવન.

(રાગ— નાગર વેલીઓ રૈપાવ)

ગાળે જગમાં જય જયકાર, શાંતિનાથ
પ્રભુ જિનરાજ, પામ્યો દર્શન દિવ્ય અપાર,
સ્થાપો વિશ્વે શાંતિરાજ—ગાળે. અચિરા
નંદન દર્શનથી, મૃગલાંચ્છનના સ્પર્શનથી,
મારાં ઉઘડયાં આત્મદ્વાર, શાંતિનાથ પ્રભુ
જિનરાજ. ॥ ૧ ॥ પામોલ ધામે મૂર્તિ
સોઢે, નિરખી ભવિજનનાં મન મોઢે, થાયે
ભક્તિથી ભવપાર, શાંતિનાથ પ્રભુ જિનરાજ.
॥ ૨ ॥ લાખો વંદન તારા ચરણે, આળ્યો

(૫૫)

જિનવર ! ત્હારા શરણે, મારો સફળ કરો
અવતાર, શાંતિનાથ પ્રભુ જિનરાજ. ॥ ૩ ॥
લગની તારી સાચી લાગી, મીઠી જ્ઞાનની
બંસી વાગી, મારા જીવનના આધાર,
શાંતિનાથ પ્રભુ જિનરાજ. ॥ ૪ ॥ જગમાં
શુભ શાન્તિ સ્થાપો, પ્રેમે અજિત પદવી
આપો, મુનિ હેમેન્દ્રના દાતાર, શાંતિનાથ
પ્રભુ જિનરાજ. ॥ ૫ ॥

હેમચન્દ્ર.

(રાગ— મેહુલો ગાજે ને માધવ નાચે...)

શાસનના આલલે પૂર્ણિમા ખીલી,
અમૃતમય હેમચન્દ્ર શોભા ધરે, પંડિતના
વૃન્દ સમા ટમકંતા તારલા, ધરણી અનુપમ
કુંદડી કરે-શાસન. ॥ ૧ ॥ કાવ્ય-અન્થ-ચન્દ્રિકા

(૫૬)

ચમકે રૂપાળી, શીતળતા સન્નનોનાં હૃદયો
 ધરે, સાહિત્ય સરોવરે ખીલ્યાં કુમુદો,
 ભવિન્ન ચક્રોર રમ્ય ગાનો કરે-શાસન.
 ॥ ૨ ॥ ઔષધિમાં હેમચન્દ્ર અમૃત છાંટે,
 મુમુક્ષુના ભવતાપને હરે, કાર્તિક પૂર્ણિમા
 શી શોભે રસાળી, દેવબાલ બાલિકાઓ રાસે
 રમે-શાસન. ॥ ૩ ॥ સર્વજ્ઞ સાગરના સુધામય
 પૂંજથી, અહિંસા, સત્ય, ક્ષમા, શીલ નિર્ઝરે;
 એવાં અમૃત ભર્યાં સ્મિતને વહાવી, વિશ્વ
 સર્વ હેમચન્દ્ર હૃષે ભરે-શાસન. ॥ ૪ ॥
 ચોરાશી પૂર્ણિમાઓ અજવાળી સુંદર,
 અન્નિત અમરપદ પ્રાપ્તિ કરે, જયવન્તી
 કીર્તિ પ્રસરી આ વિશ્વમાં, હેમેન્દ્ર સર્વ દિવ્ય
 સ્મરણો સ્મરે-શાસન. ॥ ૫ ॥

(५७)

सत्य-स्वरूप.

(राग-भारा ते भागमां वाच्यो डोवरीयो)

(भीमपलास-हीय)

मानवनी वृत्तियोः पलटाये शाने ?
अदलाये हीलडुं के अदलाये मन ? -टेक.
को'ने गमे इडी पांढडी गुलाअनी, को'ने
डोलावे डोवरनुं डोलन-मानव. ॥ १ ॥
सूर्यप्रलामां मनडुं को'धारे, चन्द्रप्रलानी
लागे को'ने लगन-मानव. ॥ २ ॥ तारलाना
अमकारे अमके को'चित्ते, चन्द्रप्रलानां को'
आंजे अंजन-मानव. ॥ ३ ॥ कमलना
इपे अमरो गुंजंता, सबिता निडाणी शाने
भीले वदन ? -मानव. ॥ ४ ॥ अविद्या
केइं वेण्टन टणे तो, आत्मानां थाये सायां
दर्शन-मानव. ॥ ५ ॥ मननो ने चित्तनो

(૫૮)

પલટો સૌ જુઠાં, સમતાનું થાયે જો સાચું
સ્પર્શન-માનવ. ॥ ૬ ॥ શાસ્ત્રે પ્રવીણ હો કે
હોયે નિરક્ષર, પ્રભુ કૃપા એજ સાચું કુન્દન
માનવ. ॥ ૭ ॥ અજિત બંસી આત્માની
વાગતાં, હેમેન્દ્ર પામે મુક્તિ સદન-માનવ. ૮

પ્રભુજી ભૂલાય શાને ?

(ભૂતવા મને કહો છો સ્મરણો ભૂલાય ક્યાંથી ?)

માયાના અંધકારે પ્રભુજી ભૂલાય
શાને ? મિથ્યા વિલાસ ભાળી ભક્તિ
ભૂલાય શાને ? -ટેક. સંસાર રંગ ખોટા,
જલના તરંગ જેવા, એમાં મજા નિહાળી
પ્રભુજી ભૂલાય શાને ? માયા. ॥ ૧ ॥ ધન
વૈભવો ન સાથી, સત્કર્મ ભાથું બાંધો,
ધન લાલચે ફસાઈ, પ્રભુજી ભૂલાય શાને ?

(૫૯)

માયા. ॥ ૨ ॥ રત્નત્રયીને પામે, વૈભવ
પ્રમોદ સાથે, વીતરાગ આત્મરાગી, પ્રભુજી
ભૂલાય શાને ? માયા. ॥ ૩ ॥ ચૌવનની
મસ્તી માનો નલ વાદળોના જેવી, અધ્યા-
ત્મ જ્ઞાનરાગી પ્રભુજી ભૂલાય શાને ? માયા.
॥ ૪ ॥ વ્યાપી અજિત કીર્તિ જયવન્તી
જેની વિશ્વે, હેમેન્દ્ર વિશ્વપ્રેમી, પ્રભુજી
ભૂલાય શાને ? માયા. ॥ ૫ ॥

શ્રી મહાવીર પ્રાર્થના.

(રાગ- કલ્યાણ)

વંદન જિનવર મહાવીરને, ત્રિશલા-
નંદન બલધીરને....વંદન૦ વિશ્વપ્રેમ શિષ્ય-
વ્યો માનવને, પ્રભુ ચરણે ધરીએ શિરને....
વંદન૦ ॥ ૧ ॥ નિજ રૂપે સૌ પ્રાણી માન્યા,

(૬૦)

તોડી માયા જંજીરને....વંદન૦ ॥ ૨ ॥ મુનિ
હેમેન્દ્ર અજિત પદ ખ્યાસી, શરણે શિશુ
રાખો અધીરને....વંદન૦ ॥ ૩ ॥

નવપદ-સ્તવન.

(રાગ- ચત્ર ચત્ર રે નવજવાન)

નવપદનું ધરું ધ્યાન, મંજુલ રવે
ગજવું ગાન, ટેક. સિદ્ધચક્ર સાર મહિમા ધરે
અપાર, સુર કિન્નરો ગુણુ ગાય, અમૃત બધે
ઉલરાય, ચન્દ્ર-કુમુદ લગની જેમ પામું
ધર્મલાન....નવપદ૦ ॥ ૧ ॥ નવપદ ભજે
શ્રીપાલ, શુભ પદ વરે ભૂપાલ, દુઃખ-રોગ
હર જાય, હર્ષાબ્ધિમાં ઝીલાય, અજિતપદને
પામવા, હેમેન્દ્ર છે ગુલતાન..નવપદ૦ ॥ ૨ ॥

(૬૧)

સામાન્ય જિન-સ્તવન.

(રાગ-- નાયો નાયો પ્યારે મનકે મોર)

આવો આવો હૈયામાં જિનરાજ,
પ્રભુ તારો ભવિને ભવપાર-આવો. ટેક.
રોમે રોમે આજ પ્રગટે પ્રકાશ, ઉજ્જવલ
ઉલ્લાસ, હે અવિનાશ ! આત્માની બંડીનો
ગુંજે અવાજ-આવો. ॥ ૧ ॥ થયો કુમતિ
વિનાશ, પામ્યો સુમતિનો વાસ, છુટયાં
ભવનાં બંધન દુઃખકાર, દર્શન પામું સુખ-
કારી શિરતાજ-આવો. ॥ ૨ ॥ અજિત
ધામે સ્થાયો વિરાગી ! અમૃતમય દષ્ટિથી
બુદ્ધિ શુભ જાગી, હેમેન્દ્રના ભવતારક મહા-
રાજ-આવો. ॥ ૩ ॥

(૩૨)

શ્રી મહાવીર-આગમન.

(રાગ- વસંત આવી કુલડાં લાવી)

અનંતગુણના સ્વામી જિનવર, પ્રભુ
મહાવીર પધાર્યા ભુમિ પર-ટેક. ॥ પ્રપંચ
ભૂલ્યાં માનવ પ્રાણી, નિર્મલ લાવે ઉચરે
વાણી, ઉછળ્યો શાંત સુધારસસાગર-
અનંત. ॥ ૧ ॥ મહાવીર દેવ જગતને લાવ્યા,
દુર્ગુણ દોષો દૂર હઠાવ્યા, ઉત્સવ ઉજવે
માનવ ઘર ઘર-અનંત. ॥ ૨ ॥ ષડ્ ઋતુઓ
સમકાળે ખીલે, આત્માનંદે જગ સૌ ઝીલે,
પૃથ્વી શોભે અતિશય સુંદર-અનંત. ॥ ૩ ॥
માલકોષ ગર્જન ઉપદેશે, શોભે પ્રભુ ઉત્તમ
શુચિ વેશે, ચરણે નમતા સુર નર કિન્નર-
અનંત. ॥ ૪ ॥ કેવળજ્ઞાની અજિત
પ્રલાહે, બુદ્ધિસાગર પ્રભુ ઉર આવે, મુનિ
હૈમેન્દ્ર સ્વંત નિરંતર-અનંત. ॥ ૫ ॥

(૬૩)

દીપોત્સવી.

(આતો લાખેણી લગ્ન કહેવાય)

જ્ઞાન દીપકથી હૈયું અજવાળ, આવી
 દિવાળી. વીર-સ્મરણે અંધારુ તુજ ટાળ,
 આવી દિવાળી. ॥ ૧ ॥ દેવ માનવ ભાવે જેના
 ચરણે નમે, એવા મહાવીર પ્રભુજી કેને
 ના ગમે ? તેના સ્મરણે કર્મે તારાં બાળ,
 આવી દિવાળી. જ્ઞાન. ॥ ૧ ॥ પ્રતિ ગૃહે
 દીપક કેરી જ્યોતિ જલે, હર્ષનાદો રૂડા
 સર્વસ્થાને મળે, દીપે દીપે મહાવીર ભાળ,
 આવી દિવાળી. જ્ઞાન. ॥ ૨ ॥ પાવાપુરી-
 દીપોત્સવને હૈયે સ્મરો, જ્ઞાની ગૌતમની
 લખ્ધિ ભવિ સૌ વરો, વીર કેરી આજ્ઞાએને
 ખાળ, આવી દિવાળી. જ્ઞાન. ॥ ૩ ॥ દેવ સ્વર્ગે
 દીપોત્સવ હોંશે ઉજવે, વીર ગીતો ભૂમિ

(૬૪)

પર માનવ ગજવે, પ્રભુ મહાવીરમાં વૃત્તિ
વાળ, આવી દીવાળી. જ્ઞાન. ॥ ૪ ॥ બુદ્ધિ
ચોળે અજિતપદ લેવા વીરે, ગાજે ચોર
શીના ગૂઠ ફેરા શિરે, મુનિ હેમેન્દ્ર જીવન
ઉત્તળ, આવી દિવાળી. જ્ઞાન. ॥ ૫ ॥

હૃદય-ભાવના.

(રાગ- નાથ કૈસે ગજકો બંધ છુડાયો)

જિનેશ્વર મહાવીર દેવ ઉગારો, સાચો
આશરો એક તમારો-જિનેશ્વર. ટેક. અલખ
નિરંજન અકલ સ્વરૂપી, કરુણાકર વીતરાગી,
તુજ સ્મરણે મુજ મનની બ્રમણા જિન-
વરજી ! હર લાગી-જિનેશ્વર. ॥ ૧ ॥ ભવ-
રાને હું ભૂલો ભમતો હાથ ગ્રહો મુજ
સ્વામી, અંતર કલેશો હર કરો પ્રભુ, સુખ-

(६५)

कर अंतर्यामी-जिनेश्वर. ॥ २ ॥ लाजो
 तार्या लवशागरथी, ते रीत मुजने तारो;
 र्णु दृष्टि स्थापी टाजो, जन्म सरणुनो
 वारो-जिनेश्वर. ॥ ३ ॥ दोषो लाजो उर
 नव धरशो, शिवसुभ हते आपो; उरदम
 डोंसे स्मरणे लावुं, पापो मारां कपो-
 जिनेश्वर. ॥ ४ ॥ मंगलनामी, मंगलकामी,
 मंगल महिमा तारो; मंगलगुणु ने मंगल-
 गीतो, मंगल आपो विचारो-जिनेश्वर.
 ॥ ५ ॥ तारी साथी लगनी लागी, लवतारक
 आत्मरागी; अण्ड धून गजवती मधुरी,
 आत्मानि गंसी वागी-जिनेश्वर. ॥ ६ ॥
 निर्मल युद्धि, सुषद अजितपद, परम
 प्रमोदना दाता; मुनि हेमेन्द्र प्रवीणु प्रति-
 पण छे, जयवन्ता प्रणु गातां-जिनेश्वर. ७

(૬૬)

શ્રી પાર્શ્વનાથ જન્મકલ્યાણક.

(રાગ- મેરે મૈત્રા ણુત્રાત્રે મદીતે સુત્રે)

સ્વામી પાર્શ્વ પ્રભુને, ભવિ ભા
સ્મરે, અહિ-લાંચ્છન લાંચ્છન હીન ખરે-
ટેક. દશમ પ્રાણતથી ચળ્યા, વામા કુળેથી
અવતર્યા; શુભ નીલ દેહિ શોભતા, મુખકર
સદા શાંતિભર્યા; જ્યારે હર્ષે જગત ઋતુ-
રંગ ધરે-સ્વામી. ॥ ૧ ॥ દિક્કુમારી દિવ્ય
છપ્પન, કાર્ય સૂતિકાનું કરે; ઈન્દ્ર ચોસઠ
શિર કરે, અભિષેક મેરૂ શિખરે; જન્મ
મહોત્સવ અશ્વસેન તાત કરે-સ્વામી. ॥ ૨ ॥
જન્મ કલ્યાણક પ્રભુનું પોષ વદી દશમી
ખને; સૂક્ષ્ણ થાતો જન્મ ભજતાં-આજ
દિન પ્રભુ નામને; આજે તપ એકાશન
ભવ્ય ચરે-સ્વામી. ॥ ૩ ॥ અજ્ઞાનમય ક્રિયા
કમઠની, કહી દીધી એ આકરી; નવકાર

(૬૭)

દાને નાગને, ધરણેન્દ્રપદ સ્થાપિત કરી;
જગમાં જીવદયાનો જયકાર કરે-સ્વામી.

૪ ॥ પરણ્યા પ્રભાવતી, આગ્રહે નિજ
માતાને તાતના; પણ ચિત્તમાં ભાવો
રહ્યા, એ ભોગમાં વૈરાગ્યના; ભોગ કર્મોદયે
વ્યવહાર ધરે-સ્વામી. ॥ ૫ ॥ નિજ નમ્ર-
તાને દાખવી, નીતિ-પથ ઉજ્જવલ કર્યો;
ઋણ મુક્ત વસુધાને કરી, ઉર દાનનો મંત્ર જ
ધર્યો; લઈ સંયમ કેવળજ્ઞાન વરે-સ્વામી.
॥ ૬ ॥ વર્ષ શત પુરાં કરી જયવન્ત જગ-
પાલક થયા; સમ્મેત શિખરે પાર્શ્વ પ્રભુ,
નિર્વાણ પદવીને વર્યા; નવ હાથ ઉંચી પ્રભુ
કાય ધરે-સ્વામી. ॥ ૭ ॥ અમૃત સર્મી વાણી
પ્રભુની, અજિતપદવી આપતી; યુદ્ધિ
નિર્માણ જે કરે ને આત્મ-બંધી બંધવતી;
મુનિ હેમેન્દ્ર પ્રભુના ગાને તરે-સ્વામી. ૮

(૬૮)

શીલ-મહિમા.

(જનેતાએ દીકરીને સોઢાડી ચાસરે)

સખી શાણી શીયલવ્રત શ્રેષ્ઠ ધર્મ
પાળજે, સુખનો સાગર શીલધર્મ એ અનુ-
પમ, ચારિત્ર ઉત્તમ પાળે સાહેલડી-સખી.
॥ ૧ ॥ હમચંતી, સીતા, દ્રૌપદી સતીના,
પવિત્ર પંથે પદ ધાર રે, શ્રેષ્ઠ ધર્મ પાળજે-
સખી. ॥ ૨ ॥ જગે નિર્મળતા શીયલ પ્રભા-
વથી, આત્માનાં ઉઘડે દ્વાર રે, શ્રેષ્ઠ ધર્મ
પાળજે-સખી. ॥ ૩ ॥ શાન્તિ સંતોષ એ
સાથી શીયળના, સાધી લે આચો ઉદ્ધાર
રે, શ્રેષ્ઠ ધર્મ પાળજે-સખી. ॥ ૪ ॥ સતી
મુલદ્રાએ શીલ ધર્મ પાળ્યો, વરતાવ્યો
જય જયકાર રે, શ્રેષ્ઠ ધર્મ પાળજે-સખી.
॥ ૫ ॥ કાચા તારે ચારણીએ જલ સિંચી,

(૩૯)

ઉષાડયાં ત્રંયાદાર રે, શ્રેષ્ઠ ધર્મ પાળજે—
 સખી. ॥ ૬ ॥ શૂળી બની ગઈ હેમનું
 હાસન, સુદર્શન ધર્માવતાર રે, શ્રેષ્ઠ ધર્મ
 પાળજે—સખી. ॥ ૭ ॥ કઠિન વ્રત પાળો
 એ મન વાણી કાયથી, પામો અનિતપદ
 સાર રે, શ્રેષ્ઠ ધર્મ પાળજે—સખી. ॥ ૮ ॥
 શીયળને પાળવા રાખો પ્રવીણુત, હેમેન્દ્ર
 થાઓ ભવપાર રે, શ્રેષ્ઠ ધર્મ પાળજે—
 સખી. ॥ ૯ ॥

યોગનિષ્ઠ બુદ્ધિસાગર સૂરીશ્વરની ગહુંડી

(રાગ— સુષ્ટો ચંદ ૭.)

સજની શાણી બુદ્ધિસાગર સૂરિવ-
 રના ગુણ ગાઈએ, ગુરુની વાણી અમૃત સમ
 સુખકારી દિવ્ય વખાણીએ.—ટેક. પારંગત

(૭૦)

યોગ વિધિમાં જે; શુભ છત્રીસ ગુણગણથી
 રાજે; ગંભીર ગિરા ગર્જન ગાજે-સજની૦ ૧
 શુભ અંધ એકસો આઠ લખ્યા, યોધામૃત
 ભવિજન હરખ્યા; સૂરિ યોગનિષ્ઠ ગુરુન
 પરખ્યા-સજની૦ ૨ રથી જૈનગીતા અતિ-
 શય સારી, વચને વચને જે સુખકારી;
 ગુરુ સિદ્ધપુરુષ પાવનકારી-સજની૦ ૩
 ગંગા રેલાવી જ્ઞાન તણી, ગુર્જર ભુમિના
 ગુરુ દિવ્ય મણિ; ભવિ નિર્માણ થાયો
 અંધ ભણી-સજની૦ ૪ ગુરુ અજિત નાવ
 ભવથી તરવા, ગાયોં પ્રેમે ગુરુજી ગરવા
 લક્ષ્મીસાગર શિવસુખ વરવા-સજની૦ ૫

(૭૧)

આચાર્ય દેવ અન્નિતસાગર સૂરીશ્વરની
ગહંડી.

(રાગ-માદલુ ગુંથી લાવ ગુણીયત્ર ગઢરો)

સાહેલી ગુરુદેવની શુભ વાણી, જેને
ભવિજને ઉરખે વખાણી-સાહેલી૦ ટેક. સૂરિ
અન્નિતસાગરજી ખિરાજે, વાણી ગંભીર
સાગર જેવી ગાજે; જ્ઞાન ઝરણાં વહે છે અવાજે
-સાહેલી૦ ૧ સિદ્ધ વક્તા ને શાંત સ્વભાવી,
વાચસ્પતિ સમ વાણી ગજવી; ધર્મભાવના
સાચી જગાવી-સાહેલી૦ ૨ કવિકોવિદ
શાસ્ત્રે વિશારદ, ધર્મ શાસ્ત્રોના સાચા વિચારક;
દિવ્ય જ્ઞાની ગુરુ ભવતારક -સાહેલી૦ ૩
ભવ્ય મુદ્રા સૂરીશ્વરની શોભે, જેવા પ્રેમથી
ભવિજન થોભે; વાણી ગજન ઉરને પ્રલોભે
-સાહેલી૦ ૪ ગુરુ પારસમણિ કહેવાયે,

(૭૨)

તેના સ્પર્શે કથીર સોનું થાયે; લક્ષ્મીસા-
ગર ગુરુગુણ ગાયે-સાહેલી૦ ૫

મુનિરાજશ્રી હેમેન્દ્રસાગરજીની ગહુંલી

(રાગ- ખમ્મા વીરાને જાઉં વારણે રે શ્લોક)

ભાવે ગુરુજીને વંદીયે રે ખંડેન,
પ્રતાપી લગ્ન મહારાજ રે-ભાવે૦ ટેક.
હેમેન્દ્રસાગર શોભતા રે ખંડેન, હેમ સમા
દિવ્ય ને પવિત્ર રે-ભાવે૦ ૧ શાસનની
સેવા બળવતા રે ખંડેન, સદ્ગુણી શાસ્ત્રપ્ર-
વીણુ રે-ભાવે૦ ૨ દિપાંચું ચારિત્ર ઉજળું
રે ખંડેન, આપ્યાં બ્રાધામૃત પાન રે-ભાવે૦
૩ વદને પ્રમોહભાવ દીપતો રે ખંડેન, જય-
વન્ત શ્રુષ્ઠ કવિરાયરે-ભાવે૦ ૪ માનવ, રાજે-
ન્દ્ર ચરણે નમે રે ખંડેન, નિર્મોહી નમ્ર ગુરુ

(૭૩)

રાજ રે-ભાવે૦ ૫ અજિત જ્ઞાન-અંસી
લાગતી રે ખડેન લક્ષ્મીસાગર ગુણુ ગાય
ભાવે૦ ૬

સન્માર્ગ.

(મારી ક્યારીમાં મહેંક મહેંક મહેંકે.....)

મૂર્ખ લમરા અજ્ઞાની અધુરા, વિવેક
તું શાને બૂલ્યો ? શાને બૂલ્યો ? નથી
તહાઈ તે તાઈ વિચારી, અજ્ઞાની તું શાને
કૂલ્યો ? શાને કૂલ્યો ? જલમાં કમળ નાચે
સૂરજના સ્નેહમાં, તાઈ માને તું મિથ્યા
આવેશમાં; સૂર્ય જતાં નિજ પાંખડી સંકેલે
વિવેક તું શાને બૂલ્યો૦ ૧ મમતાના ઘેનમાં
તું શાને ઘેરાયો ? સ્વાર્થીના સંગમાં તું
કેવો ઠગાયો ? સંગ સજ્જનનો હોંસે તું

(૭૪)

કરજે, વિવેક તું શાને ભૂલ્યો ૦ ૨ સંસ્કાર
 પામે સજ્જનની પાસે, જીવન આ મહેલે
 જ્ઞાનની સુવાસે; લાખ ચોરાશી ફેર
 હરજે-વિવેક તું શાને ભૂલ્યો ૦ ૩ કથાર
 કુન્દન બને મણિના સ્પર્શે, જ્ઞાનીની વાણી-
 માં જ્ઞાનામૃત વરસે; ગુરુ પામી સન્માર્ગે
 તું જાજે-વિવેક તું શાને ભૂલ્યો ૦ ૪ અજિત
 પદવી અપાવે ગુરુવર, ગુરુજી આપે સંસ્કાર
 સુંદર; મુનિ હેમેન્દ્ર શિવધામ પામે-વિવેક
 તું શાને ભૂલ્યો ૦ ૫

સત્પંથ.

(રાગજિહ્વાગ)

હિંધા પંથે જાય ચેતન ! કયમ બંધ-
 નમાં ફસાય ?-ટેક. વિષયરસના સેવન

(૭૫)

માટે ભૂલ્યો સાચુ સ્થાન, સમતા રસને
એડી શાને વાહે નરકની ખાણુ-ઉંધા૦ ૧
ર સમ સંસાર વિકટ છે મગર વસે
જ્યાં કપાય, લલનાના લાવણ્ય વિલાસે લપ-
ટાતો ક્યાં જાય ? ઉંધા૦ ૨ કપટકળાને
એડી દે તું કરજે પ્રભુનું ગાન, સદ્ગુરુ
કેરા ચરણકમળનું અંતરમાં ધર ધ્યાન-
ઉંધા૦ ૩ સુખ કીર્તિ જયવંતી વરશે
મળશે પરમ પ્રમોદ, મુમતિગૃહમાં વસજે,
ઝીલજે આત્મવીણાના સરોદ-ઉંધા૦ ૪
અજિતજ્ઞાનની ખંસી ખજાવી ધરજે
પરમાનંદ, મુનિ હેમેન્દ્ર સ્વરૂપ નિજ પામી
મેળવજે સુખકંદ-ઉંધા૦ ૫

(७६)

अंतिम भंगल.

(राग- भावक्रोप.)

जिनहेव ! परम मुष्पदाता,
सुर मानव सौ गुणु गाता-जिनहेव-देक.
शान्तमुधारस वहने छाये,
दिव्य तेज शिवमुष्पदाता-जिनहेव० १
सूर्य चन्द्रथी अतिशय उज्ज्वल,
तप प्रलाव थकी मुडाता-जिनहेव० २
अजित नाथ ! छो त्रिभुवनतिलक !
मुनि डेमेन्द्र तथा लवत्राता-जिनहेव० ३

(શાહુલવિકીડિત)

ધર્મ પદ્મસમાન દેહ સુહતો, હૈયે સદાયે
ધર્મ; પાદે લાંચ્છન પદ્મનું પુનિત જે, ને પદ્મ-
ગંધી ધર્મ; જેને ઇન્દ્ર ભજે પ્રમોદ ધરૈને,
ગાયે ગુણો કિન્નરો; ધ્યાને પદ્મસમાન પદ્મ
પ્રભુને, કોટી નમસ્કાર હો- ૩

(અનુષ્ટુભ)

સંઘ શ્વેતામ્બર કેરી, કીર્તિ વ્યાપો દશ
દિશે; હેમેન્દ્રે ભાવના એવી મંગલ હો જેનો
વિષે. ॥ ૪ ॥

साहित्य रसथाण

जिनस्तुति अतुविंशतिका	मूल्य
(संख्या टीका)	१-२-
लघु स्तोत्र-रत्नाकर भा. ११	०-१२-
नूतन स्तवन-संग्रह पृ. ६००	०-८-०
गीत प्रभाकर	१-४-०
अजितसेन चरित्र (संस्कृत)	१-८-०
चन्द्रराज चरित्र	२-८-०
शततिशतस्थान प्रकरण	
(मूण, छाया, टीकानुवाद)	०-१२-०
योगानुभवसुप्सागर तथा	
योगविंशिका (अनुवाद)	१-४-०

प्राप्तिस्थानः—

श्री बुद्धिसागरसुरि जैन ज्ञानमंदिर.
विजयपुर. (उ. गुजरात.)